

отъ Балкана. Тая послѣдната устѣжка представителитѣ на Русия сж направили съ съжаление и сж си запазили правото да я разискватъ пакъ въ конгреса. На името **България** се е погледнѣло като на знаме, като на опора за опасни стремления и съ такова само насилие на дѣйствителността е било възможно да се отнеме отъ едно население името, което му принадлежи. По тоя сѣщия начинъ се е натъкмило и отдалечението на границитѣ при Черното море.

Исказали сж се страхове да не би България да стане морска сила и макаръ тѣзи страхове да сж за насъ очевидна нелѣпностъ, ний се съгласихме и на това измѣнение на границитѣ. Ний приехме, освѣнъ това такава поправка на западната граница на България, която за насъ е чисто исклучване, понеже отцѣпва гжсти български населения. Всичко това се е искало по нѣкакви си стратегически и търговски съображения, които николко не сж имали предъ видъ ползата и спокойствието на България. Ний сме се съгласили да се поправитъ границитѣ отъ къмъ Черно море и сме оставили на страна приетитѣ граници и отъ С. Стефанскій договоръ, и отъ Цариградската Конференция. Най-послѣ устѣжило се е на Султана охранението границитѣ на Источна Румелия. Въ очитѣ на графа Шувалова всичко това е направено само съ една единичка цѣль да се защити силния отъ слабия, да се протегира Турската империя, на която юначната войска се е борила цѣли мѣсеци съ Русскитѣ сили, противъ нѣкакви си въображаеми нападения отъ страна на една областъ, която нѣма още нито единъ сълдатинъ. Както и да е, Русскитѣ пълномощници гриехж всичко това, нѣ отъ своя страна и тий иматъ право да искатъ, щото на слабия да се даде защита срѣщу силния, съ която цѣль сж се и представили слѣдующитѣ двѣ поправки: „На русскитѣ пълномощници се позволява да приематъ слѣдующитѣ точки:

1.) Султанътъ ще има право да се грижи за запазването на морскитѣ и сухопѣжнитѣ граници на областта, да държи по тѣхъ войска и да ги укрѣпва.

2.) Вжтрѣшний порядъкъ въ Источна Румелия ще се поддържа отъ милицията, на която офицеритѣ ще се назначаватъ отъ Султана, като се държи смѣтка за вѣрата на населението.

Русскитѣ пълномощници мислятъ, че поставеній въ основата на съглашението принципъ, именно принципа, че въ